

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 5 września 2013 roku Spółka Jawna (...) spółka jawna w Kotlinie żądała zasądzenia w postępowaniu upominawczym od pozwanej M. M. (1) kwoty 260.019,91 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot składających się na należność główną oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż strony zawarły w dniu 10.09.2006 r. stałą umowę sprzedaży paliw płynnych, w której pozwana zobowiązała się do zapłaty ceny za dostawę objętych umową paliw. W wykonaniu owej umowy pozwana nabywała od powoda paliwa płynne określone następnie co do rodzaju, ilości i ceny na fakturach wystawianych przez powoda. Pozwana, wbrew umowie, nie dokonywała jednak zapłaty na rzecz powoda uzgodnionej ceny sprzedaży paliw, zaś w dniu 4.06.2013 r. strony zawarły porozumienie dotyczące kwoty zadłużenia pozwanej, które pozwana zobowiązała się regulować poprzez cotygodniowe wpłaty kwot pieniężnych. Pozwana jednak nie wywiązywała się z uzgodnionego w porozumieniu obowiązku zapłaty, wskutek czego – według wyliczeń powoda – jej zadłużenie wyniosło łącznie 295.739,62 zł. Powód wywodził dalej, iż pozwana z kwoty tej uregulowała łącznie jedynie 43.174,10 zł, nie wywiązała się natomiast z obowiązku zapłaty pozostałej należności, na którą składa się suma należności głównych 257.508,92 zł oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie w łącznej wysokości 2510,99 zł. Strona powodowa wskazała, iż dochodzona pozwem należność główna stanowi sumę należności określonych w następujących fakturach VAT, wystawionych pozwanej w związku z zawartą umową i dokonaną sprzedażą paliw:

- nr (...) w zakresie kwoty 9959,29 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 9889,84 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 5670,66 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 2057,58 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 12114,54 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 8504,27 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 11634,44 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 27684,95 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 15489,15 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 14017,50 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 8913,43 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 14196,19 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 9416,48 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 19973,14 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 15856,55 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 622,16 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 9643,63 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 17156,69 zł,

- nr (...) w zakresie kwoty 2168,41 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 20048,38 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 2484,06 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 17018,28 zł,
- nr (...) w zakresie kwoty 2989,30 zł (pozew k. 2-4).

W dniu 16 października 2013 roku Sąd wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 147-149).

W dniu 5 listopada 2013 r. pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, żądając oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powodowej spółki kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana przyznała, iż strony łączy umowa z 10.09.2006 r. dotycząca zasad sprzedaży paliw płynnych, jednakże „z uwagi na przejściowe trudności płatnicze” pozwana nie była w stanie regulować swoich zobowiązań w terminie. Pozwana przyznała także, iż strony zawarły w dniu 4.06.2013 r. porozumienie w przedmiocie spłaty zadłużenia pozwanej, jednakże „pozwana nie miała możliwości negocjacji treści porozumienia i była przymuszona na jej zaakceptowania”, co – zdaniem pozwanej – było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwana podniosła ponadto, iż dokonywała wpłat na rachunek powoda, określając, z jakiego tytułu poszczególne należności są płacone, zaś łączna kwota wpłat pozwanej wyniosła 149.172,55 zł (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 155-158).

Pismem złożonym 2.12.2013 r. strona powodowa cofnęła pozew w zakresie kwoty 27.127,12 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanej kwoty 232.892,79 zł, z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot składających się na należność główną. Strona powodowa zaprzeczyła, jakoby pozwana była w jakikolwiek sposób przymuszana do zawarcia porozumienia w dniu 4.06.2013 r. Strona powodowa podała ponadto, iż częściowe cofnięcie pozwu wynika z zapłaty przez pozwaną, po wytoczeniu powództwa, dalszych kwot pieniężnych na zaspokojenie roszczeń strony powodowej, w wyniku czego zaspokojeniu uległy należności wynikające z faktur VAT nr (...), zaś należność wynikająca z faktury VAT nr (...) uległa zmniejszeniu do kwoty 10.000 zł (pismo procesowe k. 185-187).

W dniu 19 lutego 2014 roku Sąd wydał w sprawie wyrok częściowy, w którym zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 137.336,32 zł (wyrok częściowy k. 229). Wyrok ten uprawomocnił się.

W piśmie złożonym 7.03.2014 r. pozwana zakwestionowała istnienie części swojego zadłużenia objętego porozumieniem stron z 4.06.2013 r., podnosząc, iż należności określone w niektórych z faktur objętych tym porozumieniem zostały przez pozwaną wcześniej zapłacone, poprzez dokonywane przez pozwaną przelewy kwot 11.500 zł, 7.500 zł, 12.000 zł, 15.500 zł, 1500 zł i 7.000 zł (pismo procesowe k. 236-238).

W piśmie procesowym złożonym 25.03.2014 r. strona powodowa przyznała dokonanie przez pozwaną opisanych przez nią wpłat, jednakże podniosła, iż nie został wskazany tytuł, z jakiego były one dokonywane i zostały one zaliczone na należności wynikające z innych faktur, niż objęte porozumieniem z 4.06.2013 r., w sposób szczegółowo opisany w tymże piśmie strony powodowej (pismo procesowe k. 256-257).

Ostatecznie strona powodowa popierała roszczenia pozwu w pozostałym po wyroku częściowym zakresie, zaś pozwana wносиła o oddalenie w tym zakresie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. M. (1) prowadzi przedsiębiorstwo pod nazwą M.rzata M. Usługi (...) w Kotlinie (bezsporne – wydruk z (...) k. 8).

W dniu 10 września 2006 r. pozwana zawarła z powodową Spółką Jawną (...) spółką jawną w Kotlinie stałą umowę sprzedaży, na podstawie której powodowy sprzedawca zobowiązał się do sprzedaży na rzecz pozwanej paliw płynnych (oleju napędowego, benzyny) i oleju opałowego, w uzgodnionych cenach, zaś pozwana zobowiązała się do zapłaty ceny sprzedaży na podstawie wystawianych faktur VAT, w terminie do 21 dni od dnia sprzedaży (bezsporne – poświadczona kopia umowy k. 12-13).

Na podstawie ww. umowy, strona powodowa dokonała sprzedaży na rzecz pozwanej produktów objętych tą umową i wystawiła pozwanej m.in. następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 31.01.2013 r., na kwotę 18.177,94 zł,
- nr (...) z dnia 20.02.2013 r., na kwotę 9.889,84 zł,
- nr (...) z dnia 28.02.2013 r., na kwotę 5.670,66 zł,
- nr (...) z dnia 28.02.2013 r., na kwotę 2.057,58 zł,
- nr (...) z dnia 10.03.2013 r., na kwotę 12.114,54 zł,
- nr (...) z dnia 20.03.2013 r., na kwotę 18.504,27 zł,
- nr (...) z dnia 31.03.2013 r., na kwotę 11.634,44 zł,
- nr (...) z dnia 10.04.2013 r., na kwotę 27.684,95 zł,
- nr (...) z dnia 20.04.2013 r., na kwotę 15.489,15 zł,
- nr (...) z dnia 30.04.2013 r., na kwotę 14.017,50 zł,
- nr (...) z dnia 10.05.2013 r., na kwotę 8.913,43 zł,
- nr (...) z dnia 20.05.2013 r., na kwotę 14.196,19 zł

(dowód: poświadczono kopie faktur wraz z dowodami wydania k. 63-113).

Pozwana nie dokonywała zapłaty za część nabytych na podstawie ww. umowy towarów od powodowego sprzedawcy, w tym m.in. nie zapłaciła w terminie należności objętych ww. fakturami VAT (bezsporne).

W związku z powyższym, w dniu 4 czerwca 2013 r. strony zawarły pisemne porozumienie w przedmiocie spłaty zadłużenia pozwanej, wynikającego z załączonych do porozumienia faktur VAT (m.in. faktur wyżej wymienionych), na łączną kwotę 237.887,29 zł, które to zadłużenie pozwana uznała, zobowiązując się do jego spłaty w kwotach po 2000 zł płatnych tygodniowo, aż do całkowitej spłaty zadłużenia. Strona powodowa zastrzegła sobie możliwość sądowego dochodzenia roszczeń z tytułu zadłużenia pozwanej w przypadku naruszenia przez nią postanowień zawartego porozumienia (bezsporne – poświadczona kopia porozumienia k. 14-16).

Po zawarciu ww. porozumienia, strony kontynuowały współpracę na podstawie zawartej stałej umowy sprzedaży. Strona powodowa dokonywała na rzecz pozwanej sprzedaży produktów objętych umową, wystawiając dalsze faktury VAT obejmujące cenę sprzedaży za określone w nich towary, w tym następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 31.05.2013 r., na kwotę 9.416,48 zł,
- nr (...) z dnia 10.06.2013 r., na kwotę 19.973,14 zł,
- nr (...) z dnia 20.06.2013 r., na kwotę 15.856,55 zł,

- nr (...) z dnia 30.06.2013 r., na kwotę 622,16 zł,
- nr (...) z dnia 30.06.2013 r., na kwotę 9.643,63 zł,
- nr (...) z dnia 10.07.2013 r., na kwotę 17.156,69 zł,
- nr (...) z dnia 12.07.2013 r., na kwotę 2.168,41 zł,
- nr (...) z dnia 20.07.2013 r., na kwotę 20.048,38 zł,
- nr (...) z dnia 20.07.2013 r., na kwotę 2.484,06 zł,
- nr (...) z dnia 31.07.2013 r., na kwotę 17.018,28 zł,
- nr (...) z dnia 31.07.2013 r., na kwotę 2.989,30 zł

(dowód: poświadczony kopie faktur wraz z dowodami wydania k. 26-62 i 123-126).

Z powyższych wierzytelności powódki, pozwana zapłaciła na rzecz powodowej spółki następujące należności:

- w dniu 31.07.2013 r. kwotę 12.114,54 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 2.08.2013 r. kwotę 10.000 zł, tytułem części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 7.08.2013 r. kwotę 11.634,44 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 28.08.2013 r. kwotę 15.489,15 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 26.09.2013 r. kwotę 4.913,43 zł, tytułem części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 22.10.2013 r. kwotę 4.196,19 zł, tytułem części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 16.09.2013 r. kwotę 7.000 zł, tytułem części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 13.08.2013 r. kwotę 27.684,95 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 10.09.2013 r. kwotę 7.017,50 zł, tytułem pozostałej części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 10.07.2013 r. kwotę 2.057,58 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 9.10.2013 r. kwotę 4.000 zł, tytułem pozostałej części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 7.08.2013 r. kwotę 8.504,24 zł, tytułem pozostałej części należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 4.06.2013 r. kwotę 9.889,84 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...),
- w dniu 27.06.2013 r. kwotę 5.670,66 zł, tytułem należności objętej fakturą VAT nr (...).

Pozwana podawała w tytule każdego z ww. przelewów bankowych, na poczet której należności powoda dokonuje zapłaty, wskazując numery poszczególnych faktur wystawionych przez powodową spółkę (dowód: poświadczony wydruki dowodów przelewów bankowych k. 159-172).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Okolicznością bezsporną w sprawie było wydanie przez stronę powodową na rzecz pozwanej, w ramach zawartej przez strony umowy sprzedaży, towarów opisanych w wystawionych, powołanych w pozwie fakturach VAT, za określoną w nich cenę. Bezspornie też pozwana nie zapłaciła ceny za część kupionych od powódki towarów, opisanych w ww. fakturach. Sporem stron objęta była okoliczność zapłaty przez pozwaną ceny określonej w części przedstawionych przez powoda faktur VAT, za opisany w tychże fakturach towar.

Powodowa spółka zaliczyła na poczet swoich wierzytelności dochodzonych pozwem jedynie kwoty wpłacone z tytułu należności objętych fakturami VAT nr (...) (na kwotę 14.017,50 zł), (...) (na kwotę 8.913,43 zł) oraz częściowo fakturą VAT nr (...), na poczet której powódka zaliczyła wpłatę 4.196,19 zł, zaś do zapłaty pozostało z niej 10.000 zł. W zakresie wynikającym z owych wpłat strona powodowa cofnęła pozew.

Pozwana wykazała jednak, że oprócz ww. wpłat rozliczonych przez stronę powodową, dokonała także innych wpłat na poczet należności dochodzonych pozwem. Chodzi tu o należności objęte fakturami VAT nr (...), (...), (...), (...), (...) i (...), na łączną kwotę 93.045,43 zł.

Skoro zatem suma należności głównych dochodzonych przez stronę powodową (po częściowym cofnięciu pozwu) wynosiła 230.381,80 zł (dalsza kwota 2.510,99 zł stanowiła skapitalizowane odsetki za opóźnienie), zaś kwota zasądzona na rzecz powódki wyrokiem częściowym w niniejszej sprawie wyniosła 137.336,32 zł, to do rozstrzygnięcia – jeśli chodzi o należności główne – pozostała część roszczenia w kwocie 93.045,48 zł (230.381,80-137.336,32 = 93.045,48). Ponieważ pozwana wykazała, że zapłaciła na rzecz powódki (oprócz należności objętych cofnięciem pozwu) łącznie kwotę 93.045,43 zł, zatem do zapłaty z tego tytułu pozostała kwota 0,05 zł.

Pozwana nie wykazała, że zapłaciła także należności z tytułu odsetek za opóźnienie w zapłacie poszczególnych należności głównych, których zapłaty również dochodziła strona powodowa. Przedstawione przez pozwaną dowody świadczące o dokonywaniu przez nią przelewów bankowych innych jeszcze kwot, przed podpisaniem porozumienia z 4.06.2013 r., nie zawierają informacji, na poczet jakich konkretnie należności powodowej spółki były one dokonywane. Powódka zaprzeczyła, jakoby były one dokonane tytułem zaspokojenia jej roszczeń objętych fakturami wskazanymi w pozwie oraz przedstawiła rozliczenie wyjaśniające, na poczet jakich należności świadczenia te zostały zaliczone – były to należności wcześniejsze, nie objęte pozwem w niniejszej sprawie. Pozwana nie przedstawiła natomiast dowodów na to, że z tytułu należności wynikających z owych rozliczeń strony powodowej dokonywała wpłat innych, niż wynikające z przedstawionych w sprawie wydruków dowodów przelewów bankowych. Zatem nie sposób przyjąć za udowodnione, że wpłaty pozwanej wynikające z przedstawionych przez nią wydruków potwierdzeń przelewów bankowych, pokryły nie tylko należności główne dochodzone pozwem, ale również odsetki za opóźnienie w ich zapłacie.

Sąd zatem uwzględnił powództwo w zakresie skapitalizowanych w pozwie odsetek za opóźnienie w kwocie 2.510,99 zł (co łącznie z pozostałą do zapłaty częścią należności głównej wynosi 2.511,04 zł) oraz dalszych odsetek od poszczególnych należności głównych, uwzględniając datę wymagalności każdej z nich oraz – w przypadku należności zapłaconych przez pozwaną – datę jej spłaty jako datę końcową naliczania odsetek za opóźnienie. Podstawę prawną roszczenia w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie stanowi przepis art. 481 § 1 i 2 k.c., zaś możliwość dochodzenia zapłaty odsetek od skapitalizowanych odsetek od dnia wytoczenia o nie powództwa przewiduje przepis art. 482 § 1 k.c.

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w części, w jakiej strona powodowa skutecznie cofnęła pozew.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione, wobec wykazania przez pozwaną, iż roszczenie strony powodowej w tej części wygasło wskutek wykonania zobowiązania (zapłaty) przez pozwaną.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., rozdzielając je stosunkowo między stronami. Suma kosztów procesu wyniosła 28.545,12 zł, z czego strona powodowa poniosła 21.328,12 zł, zaś pozwana – 7.217 zł. Na koszty poniesione przez stronę powodową złożyła się opłata od pozwu 13.001 zł, opłata za czynności radcy prawnego

7200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłata od wniosku o udzielenie zabezpieczenia 100 zł, opłata kancelaryjna za wydanie tytułu wykonawczego (wyroku częściowego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności) 6 zł, koszty doręczenia korespondencji stronie przeciwnej 82,30 zł oraz koszty przejazdu do siedziby Sądu łącznie 921,82 zł, zgodnie ze złożonym zestawieniem kosztów. Na koszty poniesione przez pozwaną złożyła się opłata za czynności radcy prawnego 7200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.

Strona powodowa wygrała proces w 64% (wliczając w to część objętą cofnięciem pozwu dokonany wskutek dobrowolnego spełnienia świadczenia przez pozwaną po wniesieniu pozwu), zatem pozwana powinna ponieść 64% sumy kosztów procesu, tj. kwotę 18.268,88 zł. Ponieważ pozwana poniosła koszty w wysokości 7.217 zł, zatem do zasądzenia na rzecz strony powodowej pozostała kwota 11.051,88 zł.

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem pełnomocnikom obu stron